

”Овде не само да није довољно да аплаудираш вођи, већ мораш да га волиш. Ова власт је суштински несигурна власт без истинских, рационалних претпоставки да мења ствари. Због тога имате овакву енормну агресивност и агресивце у институцијама који су на та места бирани логиком партијске државе”, казао је професор Ратко Божовић за Истиномер.

”Дубоко сам незадовољна и радом овог в.д. такође се зове Јанковић, Милош ваљда, претпостављам да нису родбински везани”, казала је Маја Гојковић, председница Народне скупштине на омиљеној телевизији српских власти.

Оваквим ословљавањем некога ко десет година ради као један од заменика Заштитника грађана, а од оставке Саше Јанковића врши и функцију в.д. Заштитника грађана, сасвим сигурно представља понижавање читаве институције омбудсмана чији је углед годинама градио, између осталих, и Милош Јанковић.

У истој тој Скупштини, народни посланик Српске напредне странке Жарко Мићин у скупштинској расправи о избору нове Владе порекао је сваки привид значаја Народне скупштине, као највишег законодавног тела у држави које је уједно и контролор извршне власти.

”... подржаћу госпођу Брнабић и све министре, зато што их подржава наш председник Александар Вучић, човек који је сво биће и своју енергију посветио томе да Србија буде боље место за живот свих нас и ако он мисли да је ово прави тим који треба да води Србију, то мислим и ја и то треба да мислимо сви. Хвала лепо.”

Хвала лепо и довиђења институције, заправо. Јер зашто би посланици мислили о било чему када имају вођу партије и државе да мисли за њих?

Без знања других чланова Савета за борбу против корупције, Влада Србије је недавно у тајности и експресно именовала нове чланове тог независног, саветодавног тела, чији је члан била и покојна Верица Бараћ, која је у Србији симбол борбе против корупције. Јелисавета Василић, чланица Савета изјавила је за “Инсајдер” да је „ово први пут да се дешава да избор нових чланова није извршен на предлог осталих чланова Савета. Ми смо још раније предложили петоро људи за нове чланове Савета, али до именовања тих људи није дошло“, казала је Василић и додала да није упозната са биографијама двојице нових чланова.

Са њиховим биографијама јавност су упознали медији. Како наводи “Данас”, у Нишу је 2014 и 2015. године „спектакуларно“ ухапшено више од десет бивших и актуелних функционера, углавном из ДС и УРС, као и пословних људи са којима су сарађивали, због наводне злоупотребе службеног положаја и корупције, од којих је већина ослобођена свих оптужби. Тужилац у овим случајевима био је Едвард Јерин. За другог члана Савета, Влада Јончића, постоје сумње и јавне оптужбе да је плагирао неке од својих академских радова.

Медији наводе да и кандидат СНС-а за новог Заштитника грађана не испуњава услове за заштитника. Осим што је студирао 13 година са просеком оцена тек нешто изнад шест, нема искуство у заштити људских права што је један од главних услова за омбудсмана.

Недавно је министар полиције, Небојша Стефановић, ухапшеног новинара Дејана Анђуса, назвао ситним рекеташом. Чињеницу да не постоје никаква судска пресуда, па чак ни оптужница у случају Анђус, а самим тим и претпоставка невиности за осумњиченог, министар је у потпуности игнорисао. Али ваљда је то оправдано зато што се угледао на свог партијског шефа који је на пример унапред оптужио Драгослава Космајца као највећег дилера дроге у Србији и шире. Космајца је на крају оптужен да је утицао да се на његово име упише државно земљиште од 7,5 ари у Малом Мокром Лугу чиме је оштетио буџет Републике Србије за 95.000 евра. Пре суда, Вучић је порекао сваку кривицу свог брата у афери Асомацум, али и унапред аболирао Гашића као потенцијалног кривца у афери “хеликоптер”. Па ти после праведно истражи и пресуди када је човек унапред проглашен кривим или невиним од стране министра, или не дај боже човека попут кога “сви треба да мислимо”.

На тој линији СНС политичког наратива, у којем нема места за институције су и више пута поновљене изјаве неких министара и самог Александра Вучића, да је посао председника државе да контролише Владу. Иако то није важило за председниковање Томислава Николића, Вучић је по добијању председничких избора показао изразиту способност да успостави нови политички ред, усклађен са реалним односом политичких снага и својим потребама, без обзира на Устав и законе: "Контролисаћу владу, то је уставни посао председника, али ћу јој и помагати кад је тешко." Истиномер је ову изјаву оценио као кратке ноге јер не само да ове одредбе нема у Уставу, већ овај највиши законодавни акт прописује да Владу контролише Народна скупштина. Додуше, она у којој посланици владајуће већине устају и аплаудирају Александру Вучићу.

Примера има још, али је суштина иста – када тужилаштва не раде, а судови раде на застаревању случајева, када нема ефикасних независних и регулаторних тела (види под РЕМ), или када се полиција не јавља на позиве грађана (види под Савамала) – профитирају партија, једновлашће и једноумље.

”Овде је све институције заменио један човек. Раније у институцијама није било демократа, а данас нема институција”, одговара социолог Ратко Божовић на питање Истиномера да ли власт схвата да држава нису они, већ институције.

